

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 11 listopada 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Bog svoju gozbu priprema za sve

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Pripovijedanjem prispodobe o svadbenoj gozbi, iz današnjeg odlomka iz Evanđelja (usp. *Mt 22, 1-14*), Isus iznosi naum koji Bog ima s ljudskim rodom. Kralj koji „pripravi svadbu sinu svomu“ (r. 2) slika je Oca koji je za cijelu ljudsku obitelj priprazio divnu svetkovinu ljubavi i zajedništva oko svog jedinorođenog Sina. Kralj čak dva puta šalje svoje slugu da pozovu uzvanike, ali ovi odbijaju, ne žele ići na proslavu jer moraju razmišljati o drugim stvarima: o poljima i poslu. Mnogo puta i mi stavljamo svoje interese i ono materijalno ispred Gospodina koji nas zove, poziva na slavlje. Ali kralj iz te prispodobe ne želi da dvorana ostane prazna, jer želi darovati blaga svoga kraljevstva. Reče, zato, slugama: „Pođite stoga na raskrižja i koga god nađete, pozovite na svadbu!“ (r. 9). Tako se Bog ponaša: kad ga odbace, umjesto da odustane, ponavlja poziv i nalaže da se pozove sve one koji su na raskrižjima putova, ne isključujući nikoga. Nitko nije isključen iz Božjeg doma.

Izvorni izraz koji koristi evanđelist Matej odnosi se na granične putove, odnosno na one točke na kojima završavaju gradske ulice i započinju putovi koji vode u polja, izvan naseljenih mjesta, gdje vlada oskudica. Na te ljude s raskrižja kralj u prispodobi šalje svoje slugu u uvjerenju da će naći ljude koji su spremni sjesti za stol. Tako se svadbena dvorana ispunila „isključenima“, onima koji su „vani“, onima koji se nikada nisu činili dostojnima sudjelovati na proslavi, na svadbenoj gozbi. Štoviše: gospodar, kralj, kaže glasnicima: „Pozovite sve, dobre i zle. Sve!“ Zove te: „Dođi, dođi, dođi!“ I Isus je blagovao s carinicima, koji su bili javni grešnici, bili su zli. Bog se ne boji naše duše ranjene tolikim zlima, jer nas voli, poziva nas. A Crkva je pozvana poći do današnjih raskrižja, to jest na zemljopisne i egzistencijalne periferije čovječanstva, onih mjesta na marginama, onih situacija u kojima se utaborio i živi svijet bez nade. Radi se o tome da se ne smijemo zaustaviti na ugodnim i uvriježenim načinima evangelizacije i svjedočenja ljubavi, nego da otvorimo vrata našeg srca i naših zajednica svima, jer evanđelje nije pridržano za nekolicinu odabranih. I one koji su na marginama, čak i one koje društvo odbacuje i prezire, Bog smatra dostojnima njegove ljubavi. Svoju gozbu priprema za sve: za pravednike i grešnike, dobre i loše, izobražene i neuke. Sinoć

sam uspio razgovarati telefonom sa starijim talijanskim svećenikom, misionarom koji radi s mladima u Brazilu, ali uvijek je radio s isključenima, sa siromašnima. I tu svoju starost živi spokojno: sav je svoj život utrošio za siromašne. To je naša Majka Crkva, to je Božji glasnik koji ide na raskrižje putova.

Ipak, Gospodin postavlja jedan uvjet: da uzvanici nose svadbeno ruho. Vraćamo se tako prispodobi. Kad se dvorana ispunila, stiže kralj i pozdravlja uzvanike posljednjeg sata, ali vidi da jedan od njih nema na sebi svadbeno ruho, onu vrstu ogrtača koju je svaki gost dobivao na dar na ulazu. Ljudi su išli u odjeći u kojoj su bili, onako kako su se mogli odjenuti, nisu nosili svečane haljine. Ali im se na ulazu davalo neku vrstu ogrtača, to im je bio dar. Neki čovjek, odbivši besplatni dar, sam je sebe isključio: tako kralj ne može ništa drugo nego izbaciti ga. Taj je čovjek prihvatio poziv, ali je kasnije zaključio da mu to baš ništa ne znači: bio je samodostatna osoba, nije imao ni najmanju želju promijeniti se ili dopustiti da ga Gospodin promijeni. Svadbeno ruho – taj ogrtač – simbolizira milosrđe koje nam Bog slobodno daje, odnosno milost. Bez milosti se ne može učiniti korak naprijed u kršćanskom životu. Sve je milost. Nije dovoljno prihvatiti poziv da slijedimo Gospodina, potrebno je biti raspoloživ za put obraćenja koji mijenja srce. Ruho milosrđa, koje nam Bog neprestano nudi, besplatan je dar njegove ljubavi, to je upravo milost. I traži da ga se prihvati udivljenjem i radošću: „Hvala ti, Gospodine, što si mi dao ovaj dar“.

Neka nam Presveta Marija pomogne da se ugledamo na sluge iz evanđeoske prispodobe te izađemo iz svojih uskih shema i napustimo svoje uskogrudne poglede, naviještajući svima da nas Gospodin poziva na svoju gozbu, da nam ponudi milost koja spašava, da nam udijeli svoj dar.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Želim izraziti svoju blizinu stanovništvu pogođenom požarima koji haraju tolikim dijelovima planeta, kao i dobrovoljcima i vatrogascima koji riskiraju svoje živote u gašenju požara. Tu mislim na zapadnu obalu Sjedinjenih Američkih Država, posebno na Kaliforniju, kao i na središnje regije Južne Amerike, područje *Pantanal*, Paragvaj, obale rijeke *Paraná* u Argentini. Mnogi su požari posljedica trajne suše, ali ima i onih koje izazove čovjek. Neka Gospodin bude na pomoći onima koji trpe posljedice ovih katastrofa i pomogne nam brižno čuvati stvoreni svijet.

Cijenim što su Armenija i Azerbajdžan dogovorili prekid vatre iz humanitarnih razloga s ciljem postizanja značajnog mirovnog sporazuma. Premda se primirje pokazalo previše krhkim, pozivam na njegovu ponovnu uspostavu i izražavam suosjećanje zbog gubitka ljudskih života, zbog pretrpljenih patnji, kao i uništavanja domova i bogomolja. Molim i pozivam na molitvu za žrtve i za sve one čiji je život u opasnosti.

Jučer je u Asizu blaženim proglašen Carlo Acutis, petnaestogodišnji dječak zaljubljen u euharistiju. Nije se uljuljkao u lagodnu pasivnost, nego je shvatio potrebe svog vremena, jer je u najslabijima vidio Kristovo lice. Njegovo svjedočanstvo pokazuje današnjim mladim ljudima da istinsku sreću nalazi onaj tko stavi Boga na prvo mjesto i služi njemu u našoj braći, posebno onima na dnu društvene ljestvice. Molim pljesak novom mladom blaženiku!

Želim podsjetiti na molitvenu nakanu na koju sam predložio moliti u listopadu, a koja glasi: „Molimo da vjernici laici, osobito žene, više sudjeluju u institucionalnim zadaćama Crkve“. Jer nitko od nas nije kršten kao svećenik ili biskup: svi smo kršteni kao laici i laikinje. Laici su protagonisti Crkve. Danas postoji potreba za proširivanjem prostorâ snažnije prisutnosti žena u Crkvi i, razumije se, prisutnosti vjernika laika, ali naglašavajući ženski aspekt, jer su žene općenito ostavljene po strani. Moramo promicati uključivanje žena na mjesta na kojima se donose važne odluke. Molimo da, temeljem svoga krštenja, vjernici laici, osobito žene, više sudjeluju u odgovornim institucijama u Crkvi, ne upadajući u klerikalizme koji poništavaju laičku karizmu i nagrđuju ujedno lice Svete Majke Crkve.

Sljedeće nedjelje, 18. listopada, zaklada *Pomoć Crkvi u nevolji* pokreće inicijativu „Za jedinstvo i mir, milijun djece moli krunicu“. Potičem tu lijepu manifestaciju koja uključuje djecu iz cijelog svijeta, koji će posebno moliti za kritične situacije izazvane pandemijom.